

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/56/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420010654
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4420010654.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a sudkyň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 05. 04. 2023 sp. zn. 3T/76/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 4. októbra 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku z r u š u j
e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný
A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom C., A. D. E.,
bytom C., F. XXXX/X

u z n á v a v i n n ý m , ž e

od presne nezisteného mesiaca roku XXXX až do XX.XX.XXXX v obci C. v rodinnom dome so súpisným číslom XXX, psychicky a fyzicky týral svoju bývalú manželku G. B., rodenú H., narodenú XX.XX.XXXX, trvale bytom C. I. XXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti spôsobujúc jej psychické a fyzické utrpenie neustálym ponižovaním, vulgárnymi nadávkami pri hádkach, že je chorobomyselná, nie je normálna, že je špinavá piča a nie je nanič dobrá, sprostá, blbá, kurva, patrí do blázince, hádzal po nej rôzne predmety, jedenkrát ju zasypal popolom, ktorý vybral z piecky napriek vedomosti, že poškodená trpí astmou, pričom v roku 2017 sa jej vyhrážal, že ak ho vyhodí z domu, tak podpáli dom, neustále ničil zariadenie domácnosti najmä dvere na kuchyni, sklo na predsieni, rozbíjal taniere, poháre, hádzal rôzne veci o zem a stenu, v roku 2018 po nej hodil tablet, ktorý ju nezasiahol, v presne nezistenom čase v mesiaci november roku 2019 hodil hrnček s kávou o stenu, pričom časť toho úlomku trafil poškodenú do hlavy, v presne nezistenom čase v roku 2019 sotil poškodenú do rohu skrine, plul na ňu, viackrát ju obliat kávou, hodil po nej metlu, ktorej rúčka sa zapichla do sklenenej výplne a túto rozbila, pričom týmto svojím správaním vyvolával strach, stres, psychické a fyzické utrpenie u poškodenej G. B.,

t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 Trestného zákona a priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba probačného dohľadu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 51 odsek 3 písmeno b/, písmeno f/, odsek 4 písmeno a/ Trestného zákona sa mu ukladajú obmedzenia a povinnosti spočívajúce v:

- zákaze požívania alkoholických nápojov a povinnosti podrobiť sa kontrole požívania alkoholických nápojov príslušníkmi policajného zboru,
- zákaze kontaktovania sa s poškodenou G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. I. XXX akoukoľvek formou, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami,
- príkaze nepriblížiť sa k poškodenej G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. I. XXX na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodenej,
- príkaze dostavovať sa na predvolanie k probačnému a mediačnému úradníkovi v čase ním určenom a tomuto oznamovať každú zmenu miesta svojho bydliska.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný A. B. (ďalej aj ako „obžalovaný“) uznaný vinným zo skutku právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že: od mesiaca G. roku XXXX J. K. XX. X. XXXX v obci C. v rodinnom dome so súpisným číslom 119, psychicky a fyzicky týral svoju manželku G. B. rodenú H., narodenú X.X.XXXX, trvale bytom C. I. XXX, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a to tým spôsobom, že jej spôsobujú psychické a fyzické utrpenie neustálym ponižovaním, vulgárnymi nadávkami pri hádkach, že je chorobomyseľná, nie je normálna, že je špinavá piča a nie je nanič dobrá, sprostá, blbá, kurva, patrí do blázince, pričom sa poškodená rozplakala i keď videl, ako jej je, aj tak neprestal a stále pokračoval, pričom hádzal po nej rôzne predmety, v presne nezistenom čase ju zasypal popolom, čo vybral z piecky napriek tomu, že má vedomosť, že poškodená trpí astmou a ten popol je nerobí dobre pri dýchaní, v roku 2017 sa jej vyhrážal, že ak ho vyhodí z domu, tak podpáli dom, neustále ničí zariadenie v domácnosti ako dvere na kuchyni, sklo na predsieni, rozbíjal taniere, poháre, hádzal rôzne veci o zem, šálku s kávou hodil o stenu, hodil hrniec spolu s jedlom cez zatvorené okno, pričom okno sa rozbilo, v presne nezistenom čase v novembri roku 2019 hodil hrnček s kávou o stenu a časť toho úlomku ju trafil do hlavy, v presne nezistenom čase v roku 2019 ju sotil do rohu skrine, v roku 2018 po nej hodil tablet, ktorý ju nezasiahol, pomerne často sa stávalo, že pred ňou tanier jedlom, čo pre neho uvarila vyhodil psovi, pľul na ňu, viackrát ju obliat kávou, v presne nezistenom čase roku 2019 hodil na ňu metlu, ktorej rúčka sa zapichla do sklenenej výplne a túto rozbila, v uvedenej dobe obdobne psychicky a fyzicky týral L. M. narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom C. I. XXX - syna poškodenej G. B., ako aj K. H., narodeného XX.X.XXXX, trvale bytom G. N., K. XXX/X - synovca poškodenej G. B., ktorý sa bez prihlásenia zdržiava na adrese C. I. XXX, s ktorými taktiež žije v spoločnej domácnosti, a to tým spôsobom, že ich opakovane fyzicky napádal, v presne nezistenom čase kuchynským nožom v ruke smeroval do ich izby, so slovami, že ich zabije, pričom poškodená sa snažila tomu zabrániť, tak sa ho spýtala, či chce dostať 25 rokov basy za to a on vtedy zložil ten nôž, poškodenému L. M. sa viackrát vyhrážal, že mu odreže hlavu, že ho zabije, zlikviduje

a vyhadzoval ho z domu, konkrétne koncom mesiaca apríl 2020 obžalovaný kopol do dverí na jeho izbe a povedal mu, že mu odreže hlavu, na Silvestra roku 2017 so smaltovaným hrncom priemeru približne 15 centimetrov udrel dvakrát do hlavy, v dôsledku čoho krvácal, dňa 31.1.2018 mu opäť udrel do hlavy smaltovaným hrncom, čím mu spôsobil povrchové poranenie vlasatej časti hlavy, a to tržnozmliaždenú ranu o veľkosti asi 5 centimetrov, v roku 2017 mu nastriekal do očí KO sprej, čo zopakoval aj v roku 2019, približne začiatkom mája roku 2020 mu vylial na posteľ jedlo, týmto svojím správaním vyvolával strach a stres u poškodených, čím svojím konaním spôsobil poškodeným - G. B., L. M. a K. H. psychické a fyzické utrpenie a presne nezistené zranenia.

Za to mu bol uložený podľa § 208 ods. 3 Tr. zák., pri nezistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák., nezistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení odvolanie čo do výroku o vine a treste. Obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojej obhajkyne písomne odôvodnil tak, že súd I. stupňa vychádzal z nesprávneho hodnotenia vykonaných dôkazov a nesprávneho právneho posúdenia veci. Vydaniu napadnutého rozsudku predchádzalo skoršie rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky v prejednávanej veci pod sp. zn. 3T/76/2020 zo dňa 11. 11. 2021, ktoré bolo Krajským súdom v Nitre pod sp. zn. 2To/7/2022 zrušené a vec vrátená súdu I. stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Krajský súd v zrušujúcom rozhodnutí apeloval na to, aby súd I. stupňa zistil, v akých presných časových obdobiach malo dochádzať k čiastkovým útokom, aby opätovne vypočul poškodených s poukazom na jednotlivé čiastkové útoky a následne aby vec vyhodnotil s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák. Súčasne bola uložená súdu I. stupňa povinnosť zaoberať sa obhajobou obžalovaného. Ďalej namietal, že po doplnení dokazovania bez akejkoľvek zmeny dôkaznej situácie bol opätovne uznaný vinným a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov bez toho, aby bola táto zmena vo výmere trestu oproti predchádzajúcemu odsúdeniu na 3 roky s podmieneným odkladom na 3 roky odôvodnená, v dôsledku čoho považuje napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný.

Namietol, že nemožno bez dôvodných pochybností tvrdiť, že sa mal uvedeného skutku dopustiť a že by došlo k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Pripustil, že spolužitie s poškodenými bolo problematické, avšak primárne vyvolané zo strany poškodeného L. M. a K. H., ktoré mali svoj pôvod v tom, že obaja viedli zhýralý život, nepracovali, opíjali sa, čo vytváralo neznesiteľné prostredie a preto dochádzalo k hádkam, avšak jeho konanie voči nim v nijakom prípade nedosiahlo intenzitu zločinu týrania blízkej a zverenej osoby. Tento názor je potvrdený viacerými svedeckými výpoveďami, ako aj vypracovanými znaleckými posudkami vo veci. Výpoveďou poškodenej G. B. bolo potvrdené, že zabezpečoval finančne chod celej domácnosti bez toho, aby mu poškodení nejako vypomáhali.

Poukázal na súdnu prax, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 46/2017 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo/15/2014 a na skutočnosť, že on nie je príčinou depresívnych a iných nepriaznivých psychických stavov poškodenej G. B., čo bolo potvrdené znaleckým posudkom MUDr. Mareka Zemana č. 98/2020, keďže psychické poruchy mali u nej vzniknúť už v roku 2004. Zdôraznil aj závery znaleckého posudku PhDr. Zuzany Bielikovej, ktorá poškodenú opísala ako ľahko ovplyvniteľnú, v záťažových situáciách až manipulovateľnú osobu, avšak jeho správanie nemalo na poškodenej zanechať trvalé stopy ani trvalú ujmu na jej psychickom zdraví, pri nezistení týranej osoby.

Zdôraznil tiež, že poškodený M. je výbušnej povahy, agresívny, vyjadroval sa vulgárne a robil poškodenej Kušnírovej stres, ťažko ovláda svoje pudy a výbuchy a poukázal na jeho ľahkovážny životný štýl a skutočnosť, že znalec u neho nezistil žiadnu stopu na psychickom zdraví, ktorá by súvisela so skutkom vrátane syndrómu týranej osoby. Pokiaľ ide o poškodeného K. H., tento tiež žil ľahkovážnym životom, nechcelo sa mu pracovať a taktiež podľa znaleckého posudku PhDr. Zuzany Bielikovej má tendencie k agresívnemu správaniu, je škriepny a neboli zistené u neho žiadne stopy, ktoré by súviseli s jeho konaním vrátane syndrómu týranej osoby.

Pokiaľ ide o časový rámec páchania skutku, tento je v skutkovej vete vyjadrený zmätočne. Namietol, že z odôvodnenia súdu I. stupňa nie je zjavné, prečo v napadnutom rozsudku na rozdiel od predchádzajúceho vzhliadol aj naplnenie kvalifikačného znaku po dlhší čas, t. j. na základe čoho jeho konanie charakterizoval ako také intenzívne a sústavné, ktoré by sa pravidelne opakovalo, resp. ktoré by gradovalo po dobu niekoľkých rokov. Bez akéhokoľvek zdôvodnenia zmeny postoja súdu a bez zmeny dôkaznej situácie ohľadne tejto otázky považuje rozsudok za nepreskúmateľný.

Neznesiteľnosť prostredia, v ktorom žil s poškodenými, konštatovala aj znalkyňa PhDr. Bieliková, ktorá uvádzala, že správanie poškodených voči nemu bolo často provokačné. Súčasne vzhľadla absenciu submisivity poškodených osôb vo vzťahu k nemu, čo nepodporuje záver o tom, že by mali byť týranými osobami, kde poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/2/2021.

Poukázal aj na skutočnosť, že výpoveď poškodenej nie je vierohodná, keďže na hlavnom pojednávaní si nedokázala spomenúť na základné detaily konfliktov, ktoré mala zažiť s ním, a ktoré v prípravnom konaní presne popísala, z čoho vyplýva, že v mnohom zveličuje. Pokiaľ ide o poškodeného H., tento sa mal voči nemu dopustiť trestného činu nebezpečného vyhrážania, za čo mu bol dokonca uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Poškodený M. bol agresívny, hádali sa vzájomne a je výbušnej povahy.

Konštatoval, že podľa znaleckého posudku znalkyne PhDr. Zuzany Bielikovej má poškodená tendenciu prekračovať hranice v bežnom živote, pričom nerieši dôsledky svojho konania, chce sa vymaniť z obmedzení, aby mohla voľne o sebe rozhodovať. Zdôraznil, že sa nestotožňoval so zhýralým a záhaľčivým spôsobom života poškodeného H. a M., ktorí odmietali pracovať, neprispievali na chod domácnosti, požívali alkohol, robili neporiadok a hluk.

Zdôraznil, že odkedy je prepustený z väzby na slobodu, vedie riadny život, čo vyplýva aj zo správy obce, je zamestnaný, pravidelne sa hlási u probačného a mediačného úradníka, dodržiava všetky uložené povinnosti a obmedzenia, a preto mu nie je zrejmé na základe čoho mu bol uložený trest vo výmere 7 rokov, hoci pôvodne mu bol uložený trest s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti v konaní nedošlo k zisteniu skutkového stavu, o ktorom nie sú pochybnosti a konanie kladené mu za vinu nedosahuje intenzitu trestného činu týrania zverenej osoby a blízkej osoby. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 06. 09. 2018 sp. zn. 5To/52/2018, podľa ktorého musia byť vykonané dôkazy jednoznačné a bez rozumných pochybností preukazovať, že došlo k spáchaniu skutku, čo v danom prípade absentuje.

Z uvedeného dôvodu s prihliadnutím na zásadu „in dubio pro reo“ má za to, že je potrebné, aby odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/ Tr. por. a § 322 ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol tak, že ho oslobodí spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por., prípadne, ak nevzhľadne dôvody na zrušenie výroku o vine, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste podľa § 317 ods. 2 Tr. por.

Verejné zasadnutie krajského súdu o odvolaní obžalovaného sa konalo v zmysle ustanovenia § 293 ods. 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní uviedla, že odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné, rozsudok súdu I. stupňa za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch. Nestotožnila sa s názorom obhajoby, že konanie obžalovaného nedosiahlo intenzitu týrania. I keď u poškodených nevznikli trvalé následky, z ich výpovedí vyplýva, že im spôsoboval ťažké príkorie, preto aj právnu kvalifikáciu skutku považuje za správnu. Nie je názoru, že by bol výrok o treste nepreskúmateľný, naopak s ohľadom na charakter trestnej činnosti a osobu obžalovaného a trest mu uložený na spodnej hranici trestnej sadzby, nemožno tento považovať ani za neprimerane prísny. Navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v celom rozsahu zotrvala na písomne podanom odvolaní vrátane jeho dôvodov. Namietla, že napriek zrušeniu pôvodného rozsudku v tejto veci, nedošlo po doplnení dokazovania k takej výraznej zmene situácie, ktorá by odôvodňovala uloženie prísnejšieho trestu. Navrhla preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám vo vec rozhodol tak, že obžalovaného oslobodí spod skutku, alternatívne, aby preskúmal výrok o treste.

Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou (obžalovaným), nezistiac zákonné dôvody na postup podľa § 316 ods. 1 alebo § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, uvedomujúc si, že na chyby, ktoré neboli v odvolaniach vytykané, prihliada len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom zistil, že sú splnené podmienky na vykonanie verejného zasadnutia na rozhodovanie o odvolaní obžalovaného.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že predmetná vec už bola predmetom prieskumnej povinnosti krajského súdu potom, ako bol vo veci vyhlásený prvý rozsudok dňa 11. 11. 2021, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo skutku v ňom uvedenom právne kvalifikovanom ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr.

zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., za čo mu bol uložený podľa § 208 ods. 3 Tr. zák., nezistiac poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, postupom podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a uložením zákazu požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky, kontaktovať sa s poškodenými, priblížiť sa k nim na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a uložením povinnosti dostavovať sa k probačnému a mediáčnému úradníkovi. Na podklade odvolania prokurátora a obžalovaného krajský súd uznesením sp. zn. 2To/7/2022 zo dňa 26. 01. 2022 zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení a súčasne preto, že sa súd I. stupňa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na objasnenie ktorých treba vykonať aj ďalšie dôkazy.

Po doplnení dokazovania v zmysle intencií krajského súdu, súd I. stupňa opätovne dňa 05. 04. 2023 vo veci rozhodol spôsobom popísaným vyššie. Voči tomuto rozhodnutiu podal odvolanie obžalovaný čo do výroku o vine a treste. Krajský súd po preskúmaní predloženého spisu a vykonaní verejného zasadnutia dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, aj keď z iných ako namietaných dôvodov.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušil z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/ Tr. por.:

- pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä preto, že sa súd I. stupňa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- pre porušenie ustanovení Trestného zákona a
- pretože uložený trest je neprimeraný.

Trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie biťmi, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť a vystavovaním vplyvu látok spôsobilých poškodiť jej zdravie.

Podľa § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa páchania trestného činu rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas a na viacerých osobách.

Podľa § 127 ods. 4 Tr. zák. blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie osoba v priamom pokolení, osvojenec, osvojiteľ, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pocítovala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 127 ods. 5 Tr. por. sa blízkou osobou okrem iných trestných činov aj na účely trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa ods. 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Podľa 127 ods. 8 Tr. zák. osobou zverenou do starostlivosti alebo dozoru sa na účely tohto zákona rozumie osoba, ktorá je vzhľadom na svoj vek alebo zdravotný stav alebo z iného dôvodu na základe rozhodnutia súdu alebo iného štátneho orgánu, na základe zmluvy zverená inému, aby vo svojej domácnosti alebo v zariadení určenom na tento účel alebo inde na ňu dozeral, staral sa o ňu, zaopatroval ju alebo ju vychovával.

Súd I. stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal dostatočným spôsobom preukázané, že skutok uvedený v obžalobe (s modifikáciou v tom smere, že vypustil konanie obžalovaného, pre ktoré bol priestupkovo postihnutý) sa stal, má znaky žalovaného zločinu, tento spáchal obžalovaný a preto ho uznal vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák., konštatujúc, že skutok vymedzený v obžalobe je možné charakterizovať ako také intenzívne

či sústavné konanie, ktoré sa opakovalo pravidelne v krátkych časových intervaloch, ktoré gradovalo, a pri ktorom obžalovaný spôsobom v skutku uvedeným spôsoboval poškodeným od mája roku 2014 do 16. 05. 2020 psychické a fyzické utrpenie.

Je potrebné uviesť, že obžalovaný od začiatku popieral vinu za prejednávaný skutok, na svojej verzii vždy zotrval, bránil sa tým, že žil v problematickom zväzku s poškodenými, pričom poškodenú G. B. (svoju manželku) miloval a preto ju nechcel opustiť, avšak spolužitie s poškodeným K. H. (synovcom poškodenej) a L. M. (synom poškodenej) bolo problematické z dôvodu ich záhaľčivého spôsobu života (pitie alkoholických nápojov, nepracovanie, robenie neporiadku, neprispievanie na spoločnú domácnosť, vyvolávanie konfliktov a slovné a fyzické napádanie jeho osoby). Súčasne namietol, že pokiaľ aj boli medzi nimi nezhody, nikdy sa voči poškodeným nedopustil konania naplňajúceho znaky týrania blízkej a zverenej osoby a tiež zdôraznil, že podľa znaleckého dokazovania tieto osoby ani nevykazovali syndróm týraných osôb.

Krajský súd zistil, že súd I. stupňa po vrátení veci na opätovné prejednanie a rozhodnutie rešpektoval pokyny krajského súdu, zabezpečil a vykonal všetky potrebné dôkazy, skutkový stav zistil v potrebnom rozsahu, avšak nie všetky vykonané dôkazy správne právne vyhodnotil.

Súd I. stupňa mal po vrátení veci na opätovné prejednanie a doplnenie zistiť, či sa obžalovaný jednotlivých útokov na poškodených dopúšťal, ak áno, ktorých a voči ktorému z nich konkrétne, s presným uvedením obdobia, kedy sa tak malo udiť a vzhľadom na dĺžku doby, ktorá sa mu kladie za vinu, mal tiež presne zistiť, ako často v rámci tohto obdobia malo k protiprávnemu konaniu dochádzať. Súčasne mal ustáliť či za rovnaké konanie, ako sa mu kladie za vinu, nebol už právoplatne odsúdený s poukazom na čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nikoho nemožno stíhať za čin, za ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby, ako i poukazujúc na právny názor ESLP prezentovaný vo veci Engel a ďalší v. Holandsko z roku 1976, v ktorom sformuloval tzv. „engellovské teórie“.

V prejednávanom prípade bola na obžalovaného podaná obžaloba, že sa mal dopustiť zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák. v časovom období od mája 2014 do mája 2020 voči svojej manželke G. B., jej synovi L. M. a jej synovcovi K. H. spôsobom v skutku uvedeným, ktorým konaním mal obžalovaný u poškodených vyvolávať pocit strachu a stresu a spôsobovať im fyzické a psychické utrpenie a presne nezistené zranenia. Súčasne bol v inkriminovanom období vymedzenom v skutku aj priestupkovo postihnutý za viacero priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu voči poškodeným.

Je potrebné uviesť, že súd I. stupňa po doplnení dokazovania správne ustálil vinu obžalovaného za konanie voči poškodenej (dnes už bývalej) manželke G. B., ktorú psychicky a fyzicky týral ponižovaním, vulgárnymi nadávkami, hádzaním po nej rôznych predmetov, zasypaním ju popolom, vyhrázaním sa vyhodením z bytu, podpálením domu, ničením zariadenia domu, fyzickými útokmi na ňu – soťením do skrine, pľuvaním, oblievaním horúcou kávou, hodením po nej metly, čím jej spôsoboval dlhodobý stres a fyzické a psychické utrpenie. Uvedené konanie obžalovaného bolo napriek jeho obrane jednoznačne potvrdené výpoveďami všetkých poškodených najmä z prípravného konania, ktorí správanie obžalovaného podobne popísali a o ktorých výpovediach aj s poukazom na znalecké dokazovanie nie je dôvod pochybovať. V podrobnostiach v tomto smere krajský súd poukazuje na správne odôvodnenie súdu I. stupňa. S ohľadom najmä na výpoveď samotnej poškodenej G. B., ako aj poškodeného K. H. (čl. 127), krajský súd upravil skutkovú vetu tak, že obžalovaný sa dopúšťal uvedeného konania od presne nezisteného mesiaca roku 2016 do 16. 05. 2020, a nie od mája 2014. Pokiaľ ide o sústavnosť a dlhodobosť konania obžalovaného voči poškodenej, táto sa prejavovala počtom incidentov, ktoré sa odohrávali v domácnosti v pravidelných intervaloch, pričom sama poškodená uvádzala, že pociťovala veľký stres, mala depresie a psychiatricky sa liečila. Keďže k incidentom opísaným v skutku malo dochádzať v období počas cca štyroch rokov (v posledných 2 rokoch skoro na dennodennej báze), bolo potrebné konštatovať, že obžalovaný naplnil aj znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty týrania blízkej a zverenej osoby po dlhší čas.

Je pravdou, že u poškodenej vznikli prejavy duševnej poruchy v zmysle somatoformnej vegetatívnej dysfunkcie už v roku 2004, t. j. pred skutkom kladeným obžalovanému za vinu, avšak zo záverov znaleckého dokazovania znalkyne PhDr. Zuzany Bielikovej je zrejmé, že poškodená G. B. ako osobnosť s priemerným intelektovým fondom, simplexnou osobnosťou, sociálne nezrelou, neagresívnou, je

ľahko ovplyvniteľná a v záťažových situáciách manipulovateľná. Má zachované rozumové a vnímacie schopnosti, ktoré jej umožňujú správne vnímať, pamätať si a následne reprodukovať prežité udalosti, v dôsledku čoho znalkyňa u nej konštatovala zachovanú všeobecnú vierohodnosť. Súčasne neboli u nej zistené stopy fabulácií alebo konfabulácií, čo potvrdilo tiež prítomnosť špecifickej vierohodnosti svedkyne a prežitie opísaných udalostí. Z uvedených dôvodov v tomto smere považoval obranu obžalovaného za nedôvodnú. I keď nebola u poškodenej zistená trvalá neurotizácia jej osobnosti, čo je dôsledkom najmä jednoduchosti jej osobnosti, každopádne dlhodobý stres, ktorý pociťovala v spoľužití s obžalovaným, sa pričínil o to, že konanie obžalovaného pociťovala ako ťaživé príkorie.

Z uvedených dôvodov bolo potrebné na základe vykonaného dokazovania, na ktoré poukázal aj súd I. stupňa vo svojom rozhodnutí, konštatovať, že obžalovaný sa dopustil voči poškodenej G. B. zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a s ohľadom na dĺžku doby páchania skutku naplnil tiež znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák.

Pokiaľ ide o skutok kladený obžalovanému za vinu v obžalobe spočívajúci v spôsobovaní fyzického a psychického utrpenia poškodeným L. M. a K. H., v tomto smere sa krajský súd nestotožnil so závermi súdu I. stupňa uvedenými v napadnutom rozsudku.

Je síce pravdou, že obžalovaný bol v konflikte s týmito poškodenými, dochádzalo medzi nimi k slovným hádkam, avšak uvedené sa dialo z dôvodu záhaľčivého spôsobu života týchto poškodených, ktorí v nadmernej miere na dennodennej báze požívali alkohol, nepracovali, hlasno púšťali hudbu, žiadnym spôsobom sa nezúčastňovali na chode domácnosti, čo sa obžalovanému nepáčilo. Uvedené potvrdila aj poškodená Marta Kušnírová. Poškodený K. H. opisoval vo svojej výpovedi konanie obžalovaného skôr vo vzťahu k poškodenej G. B., prípadne L. M.. Rovnako poškodený L. M. sa vo svojej výpovedi vyjadroval k správaniu obžalovaného vo vzťahu k G. B. s tým, že on do roku 2018 ani nežil v spoločnej domácnosti, keďže sa nachádzal v Anglicku. V neskoršom období bol zase po dobu 6 mesiacov vo výkone trestu, ktorý vykonával práve za protiprávne konanie voči obžalovanému. Uvádzal síce, že mal z konania obžalovaného strach, a však o neho ani tak nejde, bál sa o svoju matku.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na závery znaleckého dokazovania znalkyne PhDr. Zuzany Bielikovej (vypracovaných písomných znaleckých posudkov a jej výpovede na hlavnom pojednávaní), z ktorého vyplynulo, pokiaľ ide o poškodeného K. H., že je simplexnej, infantilnej, málo sebavedomej osobnosti s poruchami v oblasti sociálneho kontaktu, je nezrelý, psychicky slabý, s ťažkosťami pri racionálnom ovládaní svojich pudov, neobratného správania sprevádzaného najmä verbálnou agresivitou. Od konfliktov v domácnosti sa dokázal dištancovať, nebol u neho zistený syndróm týranej osoby, jeho výpoveď nesie pozitívne znaky všeobecnej i špecifickej vierohodnosti bez prítomnosti fabulácií alebo konfabulácií. Neboli zistené žiadne negatívne známky na jeho psychickej stránke, ktoré by súviseli s konaním obžalovaného, jeho konanie nepociťoval ako ťažké príkorie a neobmedzovalo ho na obvyklom spôsobe života. Taktiež je potrebné poznamenať, že vo vzťahu k tomuto poškodenému, nebolo ku skutku uvedené žiadne konkrétne konanie, iba všeobecnými slovami „opakované fyzické napádanie“, pričom za fyzické napádnutie vo vzťahu k tomuto poškodenému bol aj priestupkovo postihnutý za skutok zo dňa 12. 10. 2018 a krajskému súdu nie je zrejmé, či konanie kladné mu za vinu napadnuté v obžalobe už nebolo prejednané v priestupkovom konaní, čo by vylučovalo možnosť jeho opätovného stíhania za tento skutok.

Rovnako tak zo znaleckého dokazovania vo vzťahu k poškodenému L. O. vyplynulo, že ide o osobu s intelektovým pásmom hlbokého podpriemeru, simplexnú osobnosť s poruchami sociálneho kontaktu, zníženým sebavedomím, submisívny, masívnou obranou pred vonkajším svetom, pričom nedokáže porozumieť sociálnym situáciám, čo u neho zvyšuje fyzickú agresivitu a negativizmus. Je výbušný, jeho morálka je na konvenčnej úrovni s nízkou citlivosťou voči hraniciam a s tendenciami „žiť na hrane“. Nebol zistený syndróm týranej osoby, ani poškodenie duševného zdravia, pričom vo vzťahu ku konaniu obžalovaného bol skôr imúnny a ľahostajný.

Z vyššie uvedeného znaleckého dokazovania vyplýva, že poškodený L. M. a K. H. žiadnym spôsobom neutrpeli či už fyzickú alebo psychickú ujmu takého charakteru, ktorú by považovali ako psychické alebo fyzické utrpenie (ťažké príkorie). Dochádzalo medzi skôr k verbálnym hádkam a pokiaľ aj v jednotlivých dňoch nejaké konanie presiahlo rámec hádky, väčšinou bolo riešené v priestupkovom konaní, resp. išlo o vzájomné fyzické potýčky. Z pozície, ako zaujali títo poškodení voči obžalovanému,

aj s ohľadom na ich záhaľčivý spôsob života, nadmernú konzumáciu alkoholu, z ktorého dôvodu vznikali hádky v domácnosti, nemožno tieto osoby postaviť do roly obetí trestného činu týrania. Okrem toho aj z dokazovania vyplynulo, že vedeli sa prípadným atakom obžalovaného postaviť, o čom svedčí aj skutočnosť, že L. M. sám fyzicky zaútočil na obžalovaného, za čo bol právoplatne odsúdený. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd zohľadniac aj výpoveď súdnej znalkyne PhDr. Zuzany Bielikovej na hlavnom pojednávaní, vypustil zo skutku kladenému obžalovanému za vinu tú časť, v ktorej sa uvádzalo, že by mal akýmkoľvek spôsobom fyzicky a psychicky týrať L. M. a K. H..

Zistiac horeuvedené chyby vo výroku o vine napadnutého rozsudku, odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného, postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Keďže uznal obžalovaného vinným iba za týranie svojej manželky G. B., ako upravil aj právnu vetu, bolo nevyhnutné opraviť tiež právnu kvalifikáciu žalovaného skutku, t. j. vypustiť, že sa mal skutku dopustiť na viacerých osobách. Krajským súdom bolo teda po zrušení napadnutého rozsudku rozhodnuté o vine obžalovaného za skutok upravený podľa vyššie uvedeného, pričom tento právne kvalifikoval ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, že nebolo dostatočným spôsobom zistené, v akých časových obdobiach malo dochádzať k čiastkovým útokom a či týmto jeho konaním naplnil všetky znaky týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák., krajský súd konštatuje, že týraním sa rozumie také zlé zaobchádzanie s blízkou osobou alebo zverenou osobou, ktorá je v jeho starostlivosti alebo vo výchove, ktoré sa prejavuje hrubším stupňom necitlivosti a bezohľadnosti a ktoré sa vyznačuje určitou trvalosťou, príp. sústavnosťou alebo opakovanými útokmi, ktoré poškodené osoby vzhľadom na bezohľadnosť alebo bolestivosť považujú za ťažké príkorie, pričom trvalosť takéhoto konania je nutné posudzovať v závislosti od intenzity takéhoto zaobchádzania.

Z vykonaného dokazovania, najmä výpovede všetkých troch poškodených vo vzťahu k poškodenej G. B. vyplynulo, že minimálne od roku 2016 obžalovaný konaním v skutku presne opísaným spôsoboval tejto fyzické utrpenie a psychické utrpenie, a to vymenovanými formami uvedenými v § 208 ods. 1 Tr. zák. S ohľadom na obsah výpovedí poškodených, ako často malo k útokom dochádzať (podľa poškodených takmer každý deň, najmä v posledných dvoch rokoch) a taktiež aj na konkrétny spôsob spáchania útokov, intenzitu týrania, početnosť útokov a tiež situáciu, za ktorej sa tieto mali udiať, krajský súd vyhodnotil, že vo vzťahu k poškodenej G. B. mali tieto jednotlivé útoky intenzitu predpokladanú ustanovením § 208 Tr. zák. Súčasne s poukazom na závery znaleckého dokazovania krajský súd vyhodnotil, že tieto útoky poškodená právom pociťovala ako ťažké príkorie, a to bez ohľadu na skutočnosť, či sa u nej rozvinul syndróm týranej osoby alebo nie. Poškodenej jednoznačne obžalovaný svojím správaním narušil kvalitu jej života (táto trpela bolesťami hlavy, sťaženým dýchaním, slabosťou, prejavmi depresie). K námietke obžalovaného, že poškodená nebola voči nemu submisívnou osobou, krajský súd poukazuje na závery znaleckého posudku PhDr. Zuzany Bielikovej, z ktorého vyplýva opak, keďže IQ poškodenej je na dolnej hranici priemeru, je simplexnej, nezrelej osobnosti, neagresívnej, pokojnej, umiernennej a poddajnej povahy, je ľahko ovplyvniteľná, až manipulovateľná.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného, že poškodená G. B. vo svojej výpovedi značne zveličovala, krajský súd opätovne poukazuje na výsledky znaleckého dokazovania, z ktorých vyplýva, že poškodená javila známky prežitia udalostí, ktoré vo svojej výpovedi uvádzala, pričom tak u nej, ako i u ďalších poškodených neboli zistené žiadne známky fabulácií alebo konfabulácií.

Napriek skutočnosti, že obžalovaný sa bránil tým, že v domácnosti bolo neznesiteľné prostredie v dôsledku správania sa poškodených L. M. a K. H. a ich provokácie, toto samo o sebe nie je dôvod na to, aby sa mohol obžalovaný brániť akýmkoľvek spôsobom a už vôbec nie páchaním trestnej činnosti. Ani táto skutočnosť preto nemôže obžalovaného vyviniť spod skutku.

Pokiaľ ide o výrok o treste uložený obžalovanému súdom I. stupňa, podal obžalovaný odvolanie najmä z dôvodu, že tento výrok je nepreskúmateľný, keďže z neho nie je zrejmé, prečo mu bol pôvodne v prvom odcudzujúcom rozsudku v prejednávanej veci uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom a teraz bez zmeny dôkaznej situácie mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne. S uvedenou obranou obžalovaného sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje.

Ako bolo zistené z odpisu registra trestov, obžalovaný bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 1T/106/1975, pričom mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Uvedené odsúdenie má však zahladené amnestiou.

Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky bolo zistené, že bol osemkrát priestupkovo prejednávaný, z toho trikrát pre priestupky na úseku cestnej premávky spáchané v dňoch 28. 06. 2021, 25. 10. 2021 a 26. 05. 2022. Okrem toho bol päťkrát postihnutý pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu v dňoch 12. 10. 2018, 25. 06. 2019, 13. 07. 2019, 03. 09. 2019 a 07. 05. 2020, za násilné konanie voči jednotlivým poškodeným, čím porušil ustanovenie § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu boli ukladané pokuty v blokovom konaní.

S ohľadom na odvolacie námietky obžalovaného, skúmal v prejednávanej veci krajský súd s poukazom na ustanovenie § 34 Tr. zák. a nasledujúce primeranosť uloženého trestu súdom I. stupňa. Vzhľadom na dokazovanie vykonané, pokiaľ ide o trest, krajský súd zdôrazňuje, že okrem priestupkových konaní obžalovaného sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Po prepustení z väzby v tejto veci dňa 12. 05. 2021 a uložení mu probačného dohľadu ako nahradenia väzby, viedol riadny život, neporušil podmienky probačného dohľadu, riadne pracuje, poškodených žiadnym spôsobom nekontaktuje, nevyhľadáva, nepribližuje sa k nim. Pri ukladaní trestu bolo nevyhnutné vziať do úvahy aj čas od spáchania skutku a najmä okolnosti, ktoré viedlo obžalovaného k spáchaniu skutku spočívajúce najmä v nezvládnutí ťaživej rodinnej situácii, vyvolanej jednoznačne zo strany poškodených L. M. a K. H.. Po zohľadnení všetkých uvedených skutočností dospel krajský súd k záveru, že uloženie trestu obžalovanému v zákonom stanovenej trestnej sadzbe, by bolo neprimerane prísne a súčasne zistil splnenie všetkých zákonných podmienok na uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle ustanovenia § 39 Tr. zák.

Z tohto dôvodu krajský súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa aj podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a sám rozhodol tak, že obžalovanému uložil trest pri nezistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zák., nezistení priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., vychádzajúc z trestnej sadzby podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. od 7 do 15 rokov, znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., a to s ohľadom na vyššie zistené a konštatované mimoriadne skutočnosti, pokiaľ ide o okolnosti prípadu ako i osobu obžalovaného. Takto mu uložil trest v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu a probačným dohľadom nad jeho správaním v trvaní 5 rokov.

Krajský súd mu výkon trestu podmienenčne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v najprísnejšej dlhej skúšobnej dobe spolu s uložením zákazu požívania alkoholických nápojov a povinnosti podrobiť sa kontrole požívania alkoholických nápojov príslušníkmi policajného zboru, zákazu kontaktovania sa s poškodenou G. B., akoukoľvek formou, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, príkazu nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia poškodenej, príkazu dostavovať sa na predvolanie k probačnému a mediačnému úradníkovi v čase ním určenom a tomuto oznamovať každú zmenu miesta svojho bydliska. Takýto trest je podľa názoru krajského súdu primeraný osobným pomerom obžalovaného a súčasne adekvátny skutku (s ohľadom najmä na motív jeho páchania ako dôsledok nezvládnutia ťaživej rodinnej situácie). Taktiež je uvedený trest dostatočný aj na účely generálnej prevencie na výstrahu pre ostatných občanov pred páchaním obdobnej trestnej činnosti. Krajský súd nezistil na rozdiel od súdu I. stupňa potrebu ukladať obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody, a to ani na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 7 rokov.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu pritom vychádzal odvolací súd zo základných zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Súčasne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie,

pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, prihliadnuc aj na odvolacie námietky obžalovaného, rozhodol krajský súd spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.